

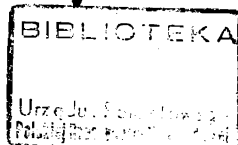
20 września 1932 r.

2

URZĄD PATENTOWY



B64f 1/12



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16340.

Kl. 62 c 27.

Antoni Romanowski
(Warszawa, Polska).

Sposób przymocowania do ziemi płatowca i okrywającej go płachty oraz kołek nożycowy do wykonywania tego sposobu i służący zarazem jako uniwersalna kotwica ziemna.

Zgłoszono 18 lutego 1930 r.

Udzielono 11 maja 1932 r.

Dla ochrony płatowców od zniszczenia wskutek wpływów atmosferycznych potrzebna jest osłona. Jednym ze sposobów ochrony płatowców jest przykrycie ich płachtą oraz przymocowanie samolotu do ziemi. Niniejszy wynalazek podaje sposób przymocowania do ziemi płatowca i pokrywającej go płachty. Kołek nożycowy w istocie swej jako kotwica ziemna może służyć zarówno do przymocowania samolotu do ziemi, jako też do wszystkich innych celów, gdzie zachodzi potrzeba przymocowania dowolnego przedmiotu do terenu, jako to do drutów radiostacji, do namiotów, dla wojsk saperkich i t. d., przyczem istotą kołka nożycowego jest to, iż składa się on

z dwóch części wbitych kolejno do ziemi pod pewnym kątem i złączonych w swej górnej części dwukrotnie: w miejscu skrzyżowania się wbitych części przez zastosowanie specjalnego kształtu prowadnicy i drugi raz w górnej części głowicy. Należy przytem zaznaczyć, że górna część głowicy może mieć dowolny kształt: bądź to uchwyty, które można okręcić linką, bądź też ucha; ucha te mają otwory zachodzące na siebie po wbiciu kołka do ziemi i stanowią jakoby jedno ucho dające się zaczepić hakiem lub zaczepem karabinkowym.

Na rysunkach dla przykładu przedstawiono formy wykonania wynalazku. Przymocowanie płatowca odbywa się w nastę-

Spójny sposób. W wybranym na postój płatowca miejscu wbija się kołki nożycowe *B* pod jego skrzydłami. Z każdej strony płatowca pod miejscem styku zastrzału z podłużnicą skrzydła jest umieszczony uchwyt dla zaczepu karabinkowego linki stalowej *A* (fig. 4), znajdujący się na okuciu, obejmującym podłużnicą skrzydła. Linka ta drugim końcem również zapomocą połączenia karabinkowego przymocowuje się do głowicy kołka nożycowego *B* (fig. 4 i 5), poczem dokręca się ściągnacz *C*. Wspomniany ściągnacz znajduje się na lince przed karabinkiem. Dokręcanie ściągnacza zapobiega poruszaniu się płatowca wskutek wiatru i obluźowania kołków nożycowych. Linka *E*, zapomocą której przymocowywa się kadłub *D* (fig. 1 i 5), przechodzi z wierzchu kadłuba w miejscu, gdzie zaczynają się stateczniki i przymocowywa się do kołków *F* i *G*, wbitych w ziemię tuż obok kadłuba, przyczem uchwyty głowic każdego kołka są okręcone linką stalową, której końce są połączone uchwytem karabinkowym. Linka *E* w miejscu styku z kadłubem jest obszyta wojłokiem. Po przymocowaniu kadłuba należy dokręcić ściągnacz *J*. Przy niektórych typach samolotów stosowanie linki obejmującej kadłub odpada, stosuje się natomiast okucie w końcu kadłuba, które swym uchem wystaje pod kadłubem w pobliżu płozy ogonowej, wtedy przymocowanie jest takie jak u skrzydeł samolotu. Również ilość kołków nożycowych do przymocowywania ogona można ograniczyć do jednego.

Po przymocowaniu płatowca do ziemi wbija się w określonej odległości dookoła płatowca kołki nożycowe *F* (fig. 1 i 5) i przeprowadza wzdłuż obwodu od kołka do kołka linkę stalową *L*, okręcając ją dookoła uchwytów głowicowych każdego kołka, przez co tworzy się pętla, poczem obydwie końce linki łączy się zapomocą uchwytu karabinkowego i dokręca się następnie ściągnacz *K* znajdujący się tuż przed karabinkiem.

Po założeniu linki *L* i narzuceniu płachty *S* (fig. 4 i 5) na płatowiec, należy przymocowane od wewnętrznej strony płachty uchwyty karabinkowe połączyć z linkami stalowymi tworzącymi pętlę na głowicach kołków (fig. 3).

W ten sposób uskutecznia się główne przymocowanie płachty, poczem należy wykonać przymocowanie dodatkowe; to ostatnie polega na przymocowaniu płachty do linki stalowej na całej jej długości; w tych miejscach, gdzie płachta dotyka ziemi, linkę stalową, lekko wygiętą w formie uszka, przetyka się przez obszyte skórą brzegi otworów *W* (fig 1 i 2), porobione w tym celu wzdłuż brzegów płachty, poczem na zewnętrznej stronie płachty przytrzymuje się przetkniętą linkę stalową *L* kołkiem *U*, przywiązany uprzednio w tym celu do każdego wyżej wspomnianego otworu w płachcie.

Kołek nożycowy (fig. 6) według wynalazku służy do przymocowywania do ziemi płachty i płatowców oraz stanowi uniwersalny przyrząd kotwiczny, który wbity w ziemię służyć może do różnych celów.

Ze względu na duże siły działające na płaszczyznę płachty podczas silnego wiatru, kołek do przymocowywania płachty do ziemi odgrywa najważniejszą rolę. Kołek jest tak wykonany, że daje maksimum pewności mocnego trzymania się w ziemi i stawiania oporu największej sile wyciągającej.

Kołek nożycowy składa się z dwóch części, z których każda z osobna ma kształt zbliżony do dużego haka z tem, że głowica tego haka jest z jednej strony wydłużona w uchwyt dostosowany do okręcenia go linką lub też do zaczepienia haka albo karabinka za ucho znajdujące się na wspomnianym uchwycie, z drugiej zaś strony posiada wgłębienie, służące jako zakryta prowadnica przy wbijaniu kołka i dostosowane tak, iż stanowi mocne połączenie obu części kołka w ziemi.

By wbić w ziemię kołek, należy wbijać

obie części kolejno, wbijając najpierw część posiadającą wgłębienie na swej głowicy, które spełnia zadanie prowadnicy dla drugiej części kołka i pozwala na wbicie tej części pod odpowiednim kątem. Głowice kołków posiadają uchwyty, na których jest okręcona linka, bądź to obwodowa do umocowania płachty, bądź też linka specjalna krótka, dla każdego kołka oddzielna, lub też głowice są wykonane w kształcie ucha, o które można zaczepić hak lub karabinek. Przez ściągnięcie uchwytów głowic kołka linką, lub też złączenie otworów w kształcie ucha, kołek jest bardzo mocno osadzony w ziemi tak, iż nie można go wyciągnąć.

Na gruntach lekkich należy stosować kołek nożycowy odpowiednio większy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przymocowywania do ziemi płatowca i okrywającej go płachty, znamienny tem, że pod każdym skrzydłem płatowca pod miejscem styku zastrzału z podłużnicą skrzydła jako też pod końcem kadłuba zaczepia się za odpowiednie umieszczone w tym celu okucia linki stalowe i również przy niektórych typach samolotów taką samą linkę przerzuca się przez ogon płatowca, poczem końce wszystkich wskazanych linek przytwierdza się do ziemi zapomocą kołków nożycowych, następnie narzuconą na płatowiec płachtę przytwierdza

się również do ziemi zapomocą wspomnianych kołków nożycowych.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że wbija się wzdłuż brzegów narzuconej na płatowiec płachty kołki nożycowe w odpowiednich odstępach w zależności od typu płatowca, poczem okręca się uchwyty głowic każdego wyżej wspomnianego kołka linką, którą następnie przetyka się przez otwory porobione w tym celu w brzegach płachty i przytrzymuje się przetkniętą linkę na zewnętrznych stronach otworów płachty kołkami.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że koniec każdej linki jest zaopatrzony w ściągacz, zapomocą którego odpowiednio naciąga się linki.

4. Kołek nożycowy do wykonywania sposobu według zastrz. 1 — 3, służący zarazem jako uniwersalna kotwica ziemna, znamienny tem, że składa się z dwóch części, których górne końce są zagięte dla okręcania linki lub też mają formę uchwytów w kształcie ucha, albo inny kształt dostosowany odpowiednio do przedmiotu, który ma być przytrzymywany przez kołek nożycowy, przyczem jedna z tych części posiada na swej głowicy podłużne wgłębienie służące za prowadnicę przy wbijaniu do ziemi drugiej części kołka.

Antoni Romanowski.

Fig. 1.

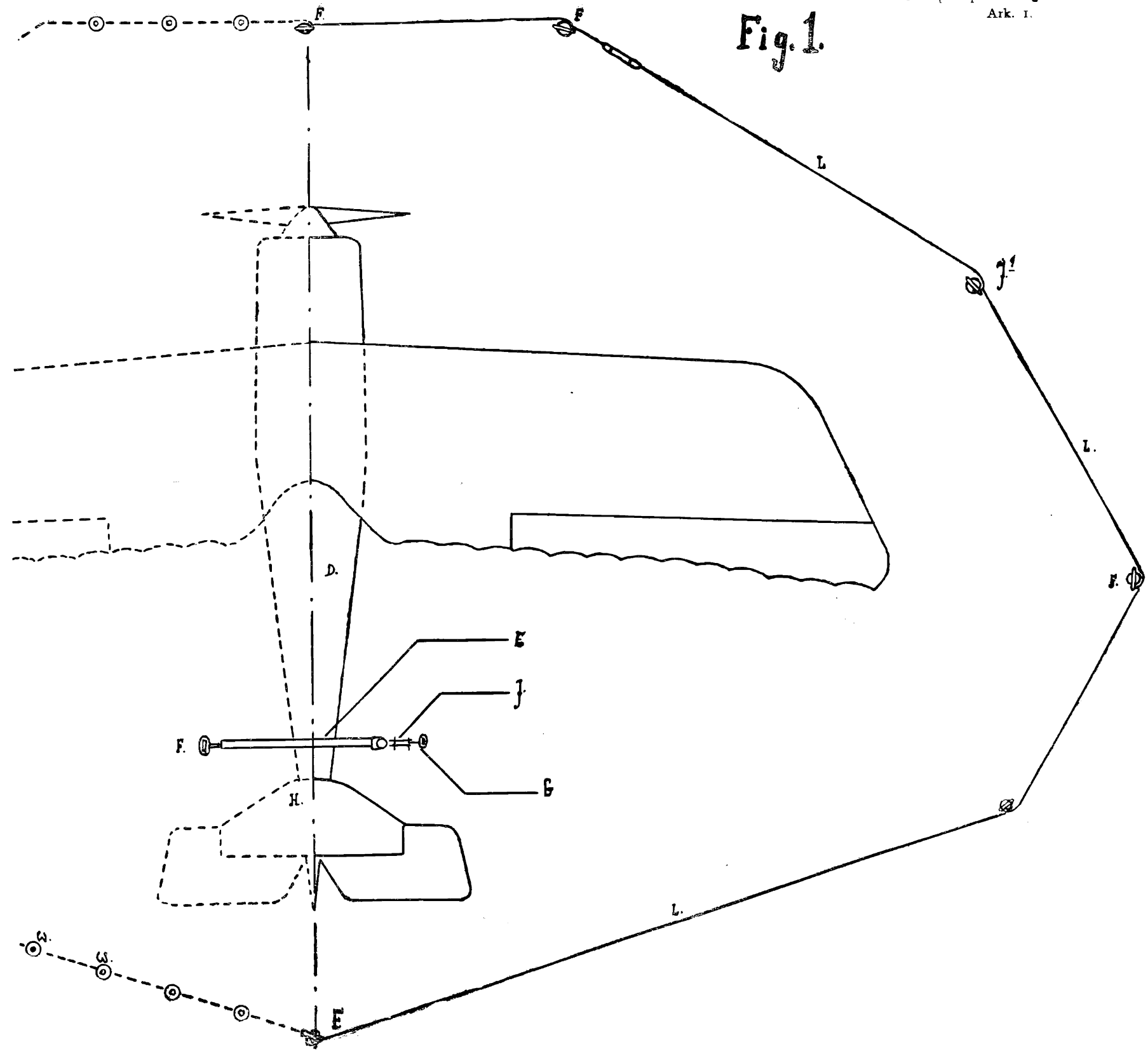


Fig. 2.

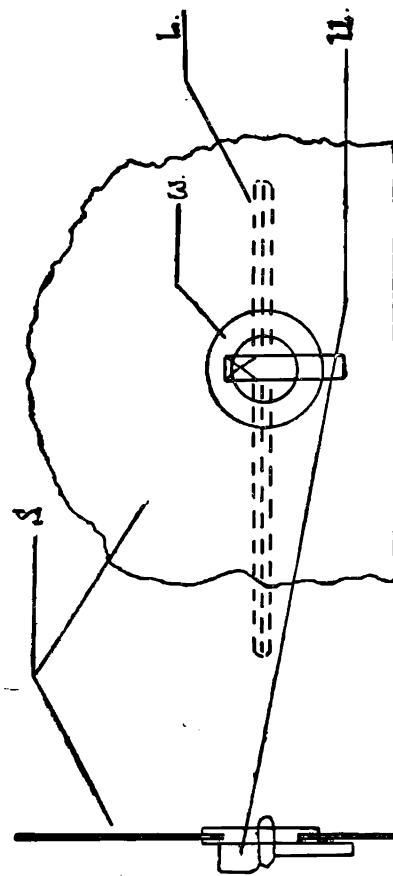


Fig. 4.

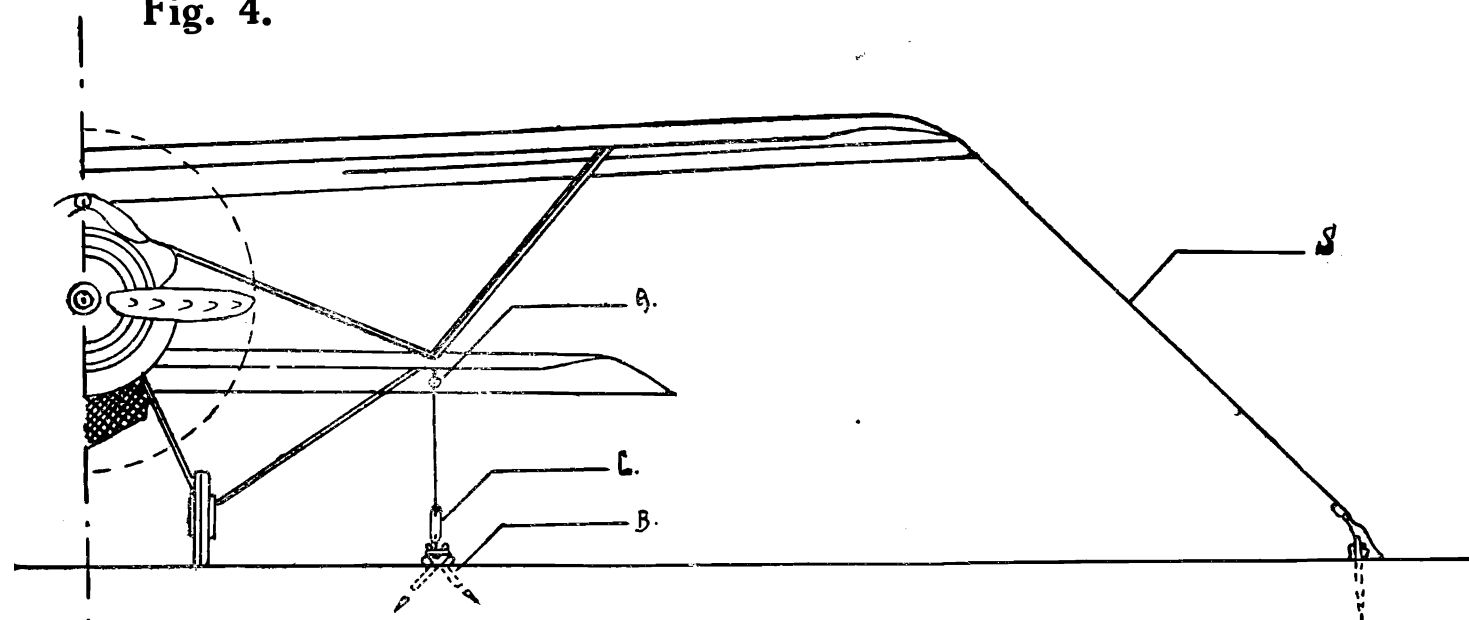


Fig. 3.

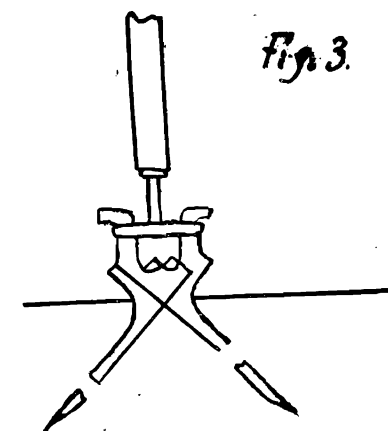


Fig. 6.

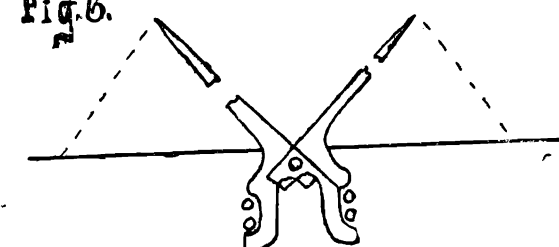


Fig. 5.

